

Denk je eens in dat een kind aan jou wil vertellen over een eekhoorn die hij dit weekend heeft gezien.. Dat de blaadjes door de lucht vlogen, omdat het zo hard waaide. Dat hij een paddenstoel had geplukt en dat het niet mocht van mama. Dat mama toen even boos was en hij niet zo goed wist waarom.

Denk je dan nu ook eens in dat dit kind de Nederlandse taal niet machtig is en ook niet kan uitbeelden wat hij bedoelt... Hoe zou dit kind zich voelen?

Denk je nu eens in dat dit kind het wel kan uitbeelden en minimale taal heeft. Dat jij zijn beelden kan ondersteunen met woorden en jullie samen tot een verhaal kunnen komen... Hoe zou dit kind zich voelen?

Het kinderebrein als vakkenkast

Het kinderebrein kan je zien als een soort vakkenkast. Bij een nieuw aangeleerd woord gaat er een nieuw vakje open in het kinderebrein.

Voor de taalontwikkeling van de kinderen is het van belang dat ze meer leren dan enkel losse woorden. Je wilt dat ze in hun kinderebrein connecties gaan maken tussen verschillende woorden. Deze connecties maken ze onder andere door het horen en vertellen van verhalen.

Hoe kom je dan van woord tot verhaal?

Voorbeeld

Het kind leert het woord: eekhoorn.

Het vakje eekhoorn wordt aangemaakt.

De juf vertelt: 'Een eekhoorn is een bruin dier met een staart.'

Het vakje wordt nog meer gevuld.

De juf vertelt: 'De eekhoorn zien we vaak in de herfst in het bos.'

Het kinderebrein gaat aan: 'Oh de herfst, oh het bos daar heeft de juf het al over gehad.'

Het kind maakt nu connecties tussen verschillende vakjes in zijn brein. Deze vakjes worden weer van nieuwe informatie voorzien.. De taal van het kind breidt zich zo steeds verder uit. De vakkenkast wordt steeds meer gevuld met verhalen en kennis van de wereld.

Hoe kan de geleide fantasie deze vakkenkast, het kinderebrein, nog verder vullen?

'Samen verhalen maken, vertellen en spelen is meer dan een leuk moment samen. Het is een fantastische stap in de ontwikkeling van onze kinderen'

Het jonge kind is enorm in beweging. Het leert onder andere door te doen en te ervaren. De nieuwe kennis die wij aanbieden aan het kind, maakt dat de taal en kennis van de wereld zich nog verder kan uitbreiden. Bij de werkvorm geleide fantasie raakt nieuwe kennis niet alleen verankerd in het brein maar in het hele lijf. Het kind speelt mee en beleeft mee. Alle zintuigen kunnen worden aangesproken.

Voorbeeld

De juf vertelt: 'De eekhoorn klimt met zijn poten hoog in de boom.'

Het kind beeldt de klimmende eekhoorn samen met de juf uit terwijl de juf er woorden aan geeft.

In zijn brein en zijn lijf slaat het kind kennis op: 'Klimmen is omhoog en dan met handen en voeten? Of zoals een eekhoorn met zijn poten, want een eekhoorn heeft poten.'

De taal koppelen aan beweging en de beweging koppelen aan taal maakt dat vakjes in het kinderebrein en het fysiek met nog meer kennis gevuld worden. Als een kind ons iets wil vertellen en het lukt bijvoorbeeld nog niet met taal, kan het kind het wel uitbeelden. Deze beelden kunnen wij dan samen met het kind maken tot een gesproken verhaal. Op deze manier kan het kind ons steeds meer vertellen over wat hij denkt en wat hij voelt. Kunnen vertellen wat hij denkt en voelt, zorgt weer voor ruimte en rust in het kinderebrein. Iets wat zo belangrijk is om weer verder te kunnen leren en ontwikkelen.